

SLOVENSKI NAROD.

Štampa vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoši sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele tolike več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petiti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knaževih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljivo pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Krajevna imena.

V onih časih, ko je nemško fevdalstvo tlačilo in inzesavalo slovenski narod na Kranjskem, so nevedni nemški graščinski pisarji padli na vse načine slovenska krajevna imena in zveržili so vse polno imenovanj, ki jih nemška birokracija še danda nes čuva z materinsko skrbnostjo, dasi jih v deželi živa duša ne pozna in dasi tudi Nemci rabijo skoro samo slovenska imenovanja teh slovenskih krajev.

Uradoma se pa dosledno rabijo ta imenovanja, dasi je nad vse smešno, ako se n. pr. čita za Telčji vrh — Kūbersdorf, za Slamno vas — Sleindorf, za Bistričice — Wisterschitz, za Tunjice — Theinitz, za Depaljo vas — Depelsdorf, za Krašno — Krixen, za Drtijo — Drittai, za Rače selo — Rapelgeschies, za Benečijo — Venedig, za Korito — Trögern, za Mrčji dol — Katzenthal, za Žvirče — Schwörtz, za Smuke — Largenthon, za Trebče vas — Triebendorf, za Sadinjo vas — Schöpfendorf, za Kundč — Kuntcher, za Komolce — Komutzen, za Herinjo vas — Herindorf, za Lutrško selo — Luter-geschies, za Grčevje — Götschberg, za Potčče — Pototschendorf, za Biško vas — Witschendorf, za Gotno vas — Gothendorf, za Škrjanče — Lershendorf, za Studor — Studorf, za Vrhnje — Werbnach, za Nomen — Neuming, za Dovje — Lengenfeld, za Ivanje selo — Eiben-schuss, za Goropeke — Ariopek, za Blešvrh — Feldsberg, za Hudo — Bösendorf, za Kitni vrh — Kūtenberg, za Mrzlo polje — Kaltenfeld, za Trebeljevo — Trebelen, za Zaboršt — Saworst, za široko set — Breitruhrat, za Lipljene — Liplein, za Voglje — Winklern, za Žiganjo vas — Siegersdorf, za Berlog — Werloch, za Smalč vas — Schmal-zendorf, za Ledečo vas — Lirden-dorf, za Župečo vas — Supetschen-dorf, za Družinsko vas — Gesindel-

dorf, za Strelac — Schützendorf. Takih zgledov bi lahko navedli še na stotine.

Vsa ta imenovanja so umetno narejena in rabijo se, dasi jih prebivalstvo ne pozna in dasi jih tudi Nemci ne poznajo.

Stvar je pač taka, da skuša vsak narod drugojezična imenovanja prilagoditi svojemu jeziku ali pa daje tujim krajem posebna imena.

Slovenec je imenoval rezidenčno mesto vedno Dunaj tud, ko tam ni bilo nobenega Slovenca, in Nemci rabijo za Milan imenovanje Mailand, dasi tega imena noben Italijan ne pozna.

Omenili smo to, ker je zdaj po nemških časopisih velik krik in vik zaradi imenovanja nemških krajev na Štajerskem. Namestništvo v Gradou izdaja deželni zakonik v nemškem in v slovenskem jeziku. V nemškem tekstu rabi za slovenske kraje nemška imenovanja, v slovenskem tekstu pa za nemške kraje med Slovenci običajna slovenska imenovanja.

To je gotovo pravilno in pravično, saj je slovensko besedilo namenjeno Slovincem.

Ali Nemci so vedno nestrpni in nasilni in zahtevajo, da se naj pač rabijo za slovenske kraje nemška imenovanja, za nemške kraje pa bi se ne smela rabiti slovenska imenovanja.

To je že res preneumno. Toliko bi ti praznoglavi nemški kričači morali vendar poznati zgodovino, da bi vedeli, da je bila nekoč vsa Štajerska in vsa Koroška, deloma Tirolska in Gorenja Avstrijska popolnoma slovenska. Ravno krajevna imena pričajo, kako daleč je segala slovenska posest, ta krajevna imena so dokaz, da je ta zemlja slovenska in da so nam jo Nemci ukradli s silo in z zvižajo. Kot roparji in razbojniki so prišli Nemci v ta slovenske dežele, so si jih podvrgli in jih ponemčili. Ostala pa so krajevna imena, ne umetno narejena, nego pristna slo-

venska imena in ta bodo še dolgo oznanjala, da je pravzaprav naš ta svet, na katerem zdaj gospodarja Nemec.

Razložek med nemškimi imenovanji na Kranjskem in med slovenskimi imenovanji na nemškem Štajerskem je ravno ta, da so nemška imenovanja na Kranjskem umetno zveržena, slovenska imenovanja zdaj nemških krajev na Štajerskem pa so historična.

Ime »Graz« je nastalo iz slovenskega Grada, Admont iz slovenskega Vodomonta, Götting iz Hostnika, Leibnitz iz Lipnice, St. Marein iz Šmarja, Feisternitz in Feistritz iz Bistrice, W. fessen iz B-lega brezja, Hornegg iz Gorjeka, Murau iz Murave, Katsch iz Kače, Kulm iz Holma, Kletschah iz Kleč, Melling iz Melnika, Leoben iz Ljubna, Jassing iz Jasnika, Wutschdorf iz Buče, Ratsch iz Račja, Teipl in Dipelj, Perschau iz Perhave itd. Da ne more biti drugače, se vidi že iz tega, da imajo ta imena v slovenskem jeziku jasen smisel, med tem ko v nemščini ne pomenijo ničesar.

Seveda je na nemškem Štajerskem tudi mnogo krajev, ki nimajo slovenskega historičnega imena, bodisi, da se je slovensko ime izgubilo bodisi, da ga ti kraji niso nikdar imeli. Na Štajerskem pa prebiva skoro pol milijona Slovencev in naravno je, da so ti nemška imenovanja zavili po svojstvih svojega jezika, kakor so to Nemci storili glede slovenskih imenovanj.

Kaj je torej naravnije, kakor da se v slovenski izdaji dež. zakonika rabijo taka imenovanja, kakor so Sv. Katarina pri Ofenegi za St. Kathrein bei Offenegg, ali Vojsberg za Voitsberg, ali Cajl pri Stubenbergu za Zeil am Stubenberg.

Če pa Nemcem to ni všeč, je temu lahko odpomoči, in sicer prav pravično na ta način, da se v slov. tekstu dež. zakonika rabijo za nemške kraje nemška imenovanja, za sloven-

ske kraje pa v nemškem tekstu samo slovenska imenovanja.

Nemški šovinizem postaja še dalje smešnejši. To priča ta najnovejša vojska zaradi rabe krajevnih imen. S tem so nas Nemci le opozorili na stvar, kateri smo doslej posvečevali premalo pazljivosti. Zdaj to lahko popravimo. Preskrbeti je treba zapisek historično pravilnih imen za dandanes nemške kraje in delati na to, da se bodo ta imena splošno rabila.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Okupacija otoka Sahalina.

Iz japonskega glavnega taborišča se uradno poroča, da se je pridela sahalinska okupacijska armada 24. t. m. ob devetih dopoldne izkrcovati pri Alcovi, ne da bi naletela na poseben odpor. Admiral Katakoka, ki poveljuje brodomu, poslanemu na sever, poroča, da je ladjeve zapustilo svojo operacijsko bazo in spremljevalo, kakor je bilo že preje določeno, vojaške transporte. Že preje odposlano brodom je admiral Deve je rekognosciralo ob obrežju ter preiskalo kraj blizu Aleksandrovska, kjer so se imeli izkrcati japonski voji. Pomorščaki so se izkrcali, ne da bi naleteli na odpor, in so zasedli one točke, kjer se je imelo izkrcati ostalo vojaštvo. Ko je stopila okupacijska armada na suho, so se pomorščaki vrnili na ladje. Sovražnik je zažgal Nurnino in Alcov. Aleksandrovska ni zgorel.

Japonske zastave vihraje na državnih poslopjih in privatnih hišah v Aleksandrovsku. Japonsko brodom je ostalo nepoškodovano, takisto tudi ni bilo nikakih izgub na moštva.

Iz privatnega vira pa se poroča iz Tokija, da se nahajajo ruski voji 25 milj severno od Aleksandrovska.

Rusi nameravajo baje poslati na Sahalin dva armadna kora guvernerju Ljapunovu na pomoč.

Japonci so 24. t. m. znova izkrcali precej vojaštva pri Ankaju, 8 milj severno od Aleksandrovska. Ankaji gori, Aleksandrovska pa je ostal nepoškodovan.

Po poročilu berlinskega »Lokalanzeigerja« so Japonci 25. t. m. izkrcali pri Aleksandrovsku veliko armado ter osvojili mesto brez posebnih težkoč. Japonski voji prodirajo proti severu.

Z mandžurskega bojišča.

»Daily Telegraph« poroča iz In-kova: Japonska armada je v najboljšem moralničnem stanju. Konjeništvu generala Miščenkaka nadleguje neprestano japonsko levo krilo in je postalo japonska šiba zanj. 21. t. m. so se bili ljuti boji dvajset milj severno od Fakumena. General Tsaselhun je dospel semkaj in se takoj odpravil proti severu. Vsi japonski civilisti so morali oditi s fronte, iz česar se sklepa, da prične maršal Ojama v kratkem z važnimi operacijami.

Iz Hančulina pa se javlja, da so se vršili 20. in 21. t. m. ljuti boji pri Nanshančenu. Japonci so se umaknili s pozicij, ki so jih Rusi napadli, na kar so jih zasedli ruski voji. V centru so se jeli Japonci živahno gibati in pričakovati je, da prično v kratkem na tem mestu z energično ofenzivo.

Iz severne Koreje.

»Daily Telegraph« poroča iz Tokija:

Iz Osake je došla brzjavka, da je japonska armada, ki šteje več tisoč mož, napadla ruske pozicije ob reki Tumen in da se je vnela ljuta bitka. Izid te bitke še ni znan.

Izpred Vladivostoka.

»Petit Parisien« priobčuje tole brzjavko iz Petrograda:

Iz Vladivostoka je došlo poročilo, da so se Japonci izkrcali na ruskem ozemlju. Ruski generalni štab je dobil ukaz, da naj nemudoma odpošlje v Vladivostok nova okrepljenja.

LISTEK.

Slovo.

Spisal Jos. Vandot.

Prišla je noč — noč polna hrepenjenja in fantovskega petja, polna ljubezenskih sanj in neutšenega kopnenja, noč, ki sem jo čakal s skrivno radostjo in s tiho žalostjo: prižgala je svoje luči in razlila pokoj in objela s skrivnostno sladkostjo dve ljubeči sri tam pod šumnimi kostanji. Veje so mirovale tam in listi so se stresli tuintam tiho in lahno.

Vzel bi sladkooki devojki radosti iz krotkih oči, vzela bi planinskemu fantu vse glasne vriške iz mladega srca, pa bi šel na širono poljano in bi vriskal in bi si pel o svoji ljubici. Ali nimam ljubice, da bi ji ukradel radost iz oči, in veselji vriški so zamrli v otožni duši in tiha noč je prinesla slovo, polno bolelosti in nemirnih čuvstev. Zgrnila se je in je bila črna in neprijasna.

In zdela se mi je, ko je šepetalo slovo kroginkrog iz tihe noči,

da sem se prebudil iz dolgih sanj, lepih in nelepah. Bil sem suženj in moje roke so se privadile težkih in zoprnih verig, da jih nisem čutil več, da sem mislil, da sem prost v svojem suženjstvu. Duša mi je bila polna tistega mraka, ki objame človeka, ko zataji svojo naravo, svoj ponos in se vda hlapčevstvu. Le včas se je razjasnil tisti mrak, razjasnil se za trenutek — in takrat sem mislil proste misli. Zdel se mi je svet neskončen, a poln mračnega suženjstva. . . šli so ljudje mimo mene lenih korakov, šli so po stopinjah kreator, ki so jih vkovala v verige, in so bili pohlevni kot jagnjeta. . . In takrat sem občutil v svoji duši gnev, da bi udaril mogočno po tistih kreaturah, da bi jim potegnili krinko raz obraz in bi jih pokasal nage pohlevnim sužnjem. A moč je bila preslaba in ljudje so sopot hodili po stopinjah onih kreator in so bili pohlevni kot jagnjeta.

In stopal sem za njimi in sem molčal v svojem gnevu. Vila se je cesta pod širnimi akacijami do prijazne hiše s tihim vrtom. In tam na vrtu je sedela deva, čista in nedolžna in je gledala v sušnji svet s

oči, ki so bile take, kot bi jih bila ukradla zvezdam iz sveta prostosti in enakosti. . . In v tistih obeh je spala svoboda, lepa in krasna in je vabila iz suženjstva. — Šli so mimo po stopinjah mračnih kreator kot pohlevna jagnjeta in nihče ni videl v tistih obeh svobode, lepe in krasne! Samo jaz sem zašutil v svoji duši, da spi tam prostost in zapustil sem vrsto mračnih sužnjev in sem se približal devi. Ozrl so se za mano in v njihovih obeh se je porajal strah in začudenje. . . kreature pa so dvignile nad mano svoje roke in me preklele kot heretika, ker sem se upal sumljivo ogledati od vseh strani kako sumljivo, a nezmotljivo dogmo! . . . Jaz sem zagledal v obeh Anice svobodo — in prost sem, kot me je ustvaril Bog, in ne bojim se nikogar!

Vedno tišja je bila noč in vedno tišje je šepetalo slovo iz nje. Stal sem kraj širnih akacij in sem gledal v prijazno belo hišo, kjer sem učil toliko sladkih trenutkov. Molčala je vsa tema in tam za zaprtim oknom je spala ona, ki je ukradla oči nebežkim zvezdam in me je poklicala v svobodo. . . O Ana, z bogom — z bogom

tvoje nedolžne oči, zoogom tvoj sladki obrazek! Nedolžna si in tvoja leta se šele razcvitajo in ti še ne umeješ, kaj so mi storile tvoje oči. A pride čas — rožna devojka bo mislila nankrat na tistega človeka, ki je hodil tam za zeleno Krko in se oziral v okno, kjer si stala ti — in takrat ti bo jasno, kaj je čutil tisti človek takrat, kako te je ljubil z gorko ljubeznijo, polno solčnih žarkov in hvaležnosti. . . Z Bogom, Ana! — Nisi mi podala roke v slovo, nisi mi rekla besede, a v mislih jemljem zdaj slovo od tebe in duša mi je žalostna. . . Nekoč bom priromal kot popotnik na mesto, kjer sem spoznal svobodo in takrat te bom videl ter te bom vprašal, če se spominjaš tistega človeka, ki je hodil s povešeno glavo tam ob zeleni Krki. Z bogom, Ani!

Glej zašarelo je tam na vahodu ih solčni žarki so preplavili ves horizont — bila je ura vstajenja. . . Jaz grem — a ne s trudnimi in težkimi koraki, dasi mi je duša žalostna, da bi se s jokal kot malo dete — jaz grem s ponosnimi koraki, polni velike moči in jasnih ciljev, jaz grem v deželo svobodnih, v kra-

ljestvo svobodnega dela in bog bode zmano. . . Z bogom, Ani!

Zažuboreli so gorski viri in so hiteli k tibi gorski vasi, tam v sinjih višinah so sanjale sive glave resnih snežnikov in mehak vetro je vel od njih, visoko nad mano je krožil bistri orel in se je dvigal višje, vedno višje. . . Sedel sem na visoki skali in strmel tja v meglene daljave ter hrepenel daleč, daleč tja doli, kjer se mi je nasmehljala prva sreča v obrazu Anice. Izginil je orel v oblakih in predme je stopila žena, lepa in visoka — bila je kraljica planin.

Njeno oko je zrlo očitajoče in njen obraz je bil miren in resen. . . »Bled si in tvoje oko je nemirno — ti si se me ustrašil, ti, ki si me nekdan ljubil tako! Hrepenel si po meni v meglenih nižavah in si kopnel po meni; a ko si se vrnil, si zaplakal od srčne radosti in si me objel. . . Čemu se me bojiš zdaj? — Bil si boječ in so te zaničevali, a ti si jih sovražil in si ljubil le mene, kjer si našel vero sam vase, kjer si našel ljubezen. . . Čemu se me bojiš zdaj in zakaj strmiš bled v nižave?«

In objel sem kraljico planin in

General Linevič je poslal 25 t. m. to le poročilo: 24. t. m. ob eni popoldne so japonske torpedovke izkrcale en bataljon vojaštva pri Kastris u. Japonci so osvojili obrežni svetilnik in razvili japonsko zastavo.

Slovanse paralelke v Šleziji.

Dunaj, 27. julija. Posl. Venceslav Hruby je v zadevi slovanških paralelek odpotoval v Karlove vane, da intervenira pri ministrskem predsedniku baronu Gautschu in mu pojasni stališče čeških poslancev v zadevi promestivne slovanških paralelek iz Opave in Tešna. V isti zadevi je za Poljake interveniral pri naučnem ministrstvu poslanec dr. Mihejda.

Nadomestna deželnozbornska volitev v Ljubnem.

Ljubno, 27. julija. Pri današnji nadomestni volitvi v deželni zbor v mestni skupini Ljubno je bilo v celem oddanih 385 glasov. Za deželnega poslance je bil s 382 glasovi dr. Buchmüller, župan v Ljubnem, izvoljen. Udeležba pri volitvi je bila izredno maloštevilna.

Ogrska kriza.

Budimpešta, 27. julija. Predsednik poslanske zbornice, Justh, je baje sklenil, da ne bo poslal povodom cesarjevega rojstnega dne običajne čestitke potom ministrstva, kakor je bilo to dosedaj navadno, marveč da jo bo odposlal naravnost na cesarjevo kabinetno pisarno, da bi s tem pokazal, da parlament ne priznava sedanje vlade za zakonito in ustavno.

Budimpešta, 27. julija. Vojaško poveljstvo v Segedinu je poslalo te dni magistratu več pozivnic s prošnjo, da bi jih dal dostaviti dotičnim rezervistom. Magistrat je te pozivnice vrnil vojaški oblast je nato prosila, naj bi se ji vsaj naznanili naslovi dotičnih rezervistov, a tudi to prošnjo je magistrat odklonil.

Budimpešta, 27. julija. Magistrat je sklenil, da se imajo prosto voljno vplačani davki naložiti pri onih denarnih zavodih, ki jih določa mestna reprezentanca. Takisto se je sklenilo, da se davki, ki bi se hoteli plačati vneprej, ne sprejemajo.

Budimpešta, 27. julija. Mestni občinski zastop v Abrudbanyji, eden najstarejših liberalnih volilnih okrajev, ki je doslej vedno volil Szélla in Lukacs, je danes z velikim navdušenjem volil za častne člane Frana Kossutha, grofa Apponijija in grofa Julija Andrasija.

Budimpešta, 27. julija. Posl. Geza Polonyi je izstopil iz pododseka v glavnem odboru združene opozicije.

Budimpešta, 27. julija. Koncem tega tedna baje izstopi več poslancev iz liberalne stranke. Govori se, da izstopijo poslanci: Szentivanyi, Szivak, Issekutz in Semseys.

Carjev sestanek s cesarjem Viljemom.

»Daily Mail« poročajo iz Stokholma: Dognano je, da je cesar Viljem obiskal Dansko in se sestal s carjem Nikolajem s tem namenom, da bi spravil na norveški prestol onega izmed svojih sinov. Car bi bil baje temu projektu naklonjen, ako bi Norveška odstopila Rusiji na norveškem obrežju neko pristanišče, da bi dobila Rusija na ta način pristo pot v Atlantsko morje. Proti tej koncepciji bi bila Rusija voljna podpirati kandidaturu pruskega princea za norveški prestol.

Atentat na sultana.

Berolin, 27. julija. »Berliner Tagblatt« poroča iz Carigrada, da se širi vest, ki zatrjuje, da se je atentat izvršil dejansko s pomočjo vplivnih oseb in častnikov v lidic Kiosku. Atentator je na ta način popolnoma neopazeno lahko položil na trg bombo in v varnem zavetju čakal na uspeh; sploh pa baje ni imel namena sultana umoriti, marveč je samo hotel vladarja opozoriti, da naj čimprej izvede objavljenе reforme.

Pariz, 27. julija. Po poročilih iz Carigrada je sultan odpustil iz službe načelnika tajne policije Fehmi pašo in ga poslal v prognanstvo v Azijo.

Pariz, 27. julija. Kakor se poroča iz Carigrada, je dal sultan svojega brata in prestolonaslednika Rešad pašo, ki je sedaj 62 let star, zapreti v ono palačo, v kateri je bil 25 let zaprt bivši sultan Murad. Ta sultanova odredba je v zvezi z zadnjim atentatom.

Dogodki na Ruskem.

Varšava, 27. julija. Včeraj je tukaj policija prijela 23 revolucionarjev in pri njih zaplenila mnogo streljiva in veliko množino revolucionarnih spisov.

Varšava, 27. julija. Delavska stavka, ki je nastala v torek zaradi justifikacije revolucionarnega delavca Okrzeja, še vedno traja vkljub intervenciji policije in vojaštva. Včeraj zvečer so se zbrali delavci v nekem predmestju, odkorakali nato na pokopališče in tu izkopali mrtvo truplo Okrzeja. Množica je krsto nesla na neko drugo pokopališče in med potoma prepevala revolucionarne pesmi. Ker se demonstranti niso hoteli raziti, je vojaštvo rabilo orožje. Trije delavci so bili ubiti, 15 pa jih je bilo ranjenih.

Vratislava, 27. julija. »Kattowitz Zeitung« poroča iz Varšave, da je generalni guverner Maksimovič pobegnul iz Varšave, ker so revolucionarji sklenili, da ga umore, ako ga dobe v roke.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. julija.

— **Osebnostna vest.** Štajerski deželni šolski nadzornik Viljem Linhart je stopil v pokoj in je

dobil ob tej priliki red železne krone III. razreda.

— **»Slovenec« uspeh.** Sramotilni članek škofovega lista o ljudski veselici v korist Prešernovemu spomeniku je imel sijajen uspeh. Nemški listi ga drug za drugim izkoriščajo kar se da. Vse nemško časopisje dokazuje s »Slovencem« članekom, da je Ljubljana gnezdo npravne propalosti, da je slovenstvo v Ljubljani npravno izprideno in ničvredno. To je uspeh duhovniških laži in duhovniškega obrekovanja. Za zgled naj navedemo nekaj odstavkov iz »Marburger Zeitung«. Kakor »Slovenec«, tako predstavlja tudi »Marburger Ztg.« ljudsko veselico v korist Prešernovemu spomeniku kot Prešernovo slavnost samo. To je »Slov.« nalašč zasokal, da bi mogel napadati in sramotiti prireditelje te veselice, slovenske dame. »Was aber aus dieser Feier wurde, das erzählt der Laibacher »Slovenec« in einer ungenierten Weise, die uns einen tiefen Einblick in das pervakische »Seelenleben« gewährt. Wer da glaubt, die Laibacher Pervaken seien von der Kultur schon so weit beleckt worden, daß sie eine Feier auf europäische Art begehen könnten, der ist in einem Irrtume befangen; was der »Slovenec« über die Feier erzählt, ist so widerlich, daß es seinem genauen Wortlaute nach gar nicht wiedergegeben werden kann. Und aus den finanziellen Ergebnissen derartiger Orgien wird von Windischen ein Denkmal für einen — Dichter errichtet. Und eine solche Gesellschaft verlangt in ein solches Milieu hinein eine windische Hochschule! Nicht der Barbarismus allein, der in Laibach turmhoch gezüchtet wird, türmt sich dem widernatürlichen Verlangen nach einer windischen Hochschule entgegen, sondern auch moralische Erwägungen anderer Art sind es, die ein solches Unternehmen als wahnsinnig erscheinen lassen. . . . Bemerkst sei, daß die entsetzliche, die beispiellose Unsittlichkeit, die beim Laibacher windischen Prechern-Feste herrsche, beleuchtende Angaben und Ausführungen des »Slov.« mit Rücksicht auf unseren deutschen Leserkreis und mit Rücksicht auf das Sittlichkeitsgefühl nur in abgeschwächter Form mitgeteilt oder angedeutet werden können. . . . To je le en zgled, kako se izkoriščajo infamije škofovega »Slovenca« zoper vse slovenstvo v Ljubljani in celo zoper vseučilišče.

— **Katoliško-narodni brezdomovinci.** Kaj bi rekel slovenski svet, ko bi se naenkrat naznanil skupen shod različnih liberalcev vseh narodnosti v svrhu, da postavijo skupen program za vse svoje kulturno, politično in gospodarsko delovanje. Če bi se sešli na skupnem shodu in združili na skupno delo Sehwegel in dr. Tavčar, prof. Masaryk in Schönerer, dr. Venezian in Plantan, Hribar in Daszynski, dr. Ferjančič in Eisenkolb itd. mislimo, da bi bilo vse pokonci ogorčenja in nevolje.

Tavčar in Ferjančič, Plantan in Hribar pač ne pojdejo nikdar na tak shod, pač pa se pripravljajo klerikalci na udeležbo na takem shodu. Rasloček je samo ta, da tega shoda ne sklicujejo liberalci, marveč nemški klerikalci. »Slovenec« je že naznanil ta shod, na katerem nastopi dr. Susteršič kot slavnostni štifalpuar nemških klerikalcev. Klerikalci so pač tihi: obenem so največ in narodnjaki in največji brezdomovinci. In slovenski narod nima toliko samozavesti, toliko ponosa in moštva, da bi vzel v roko cunjino in poglal vse te izkoriščevalce vere v kot ter jih pohodil, kakor se pohodi škodljiv mršes.

— **Brezmejna podlost.** V »Slovencem« sramotilnem članku o ljudski veselici v korist Prešernovemu spomeniku je bilo govorjenja tudi o toaletah narodnih dam. Tam je rečeno: »Z neumnim tekmovanjem so zašle narodne dame v ogromne stroške za toalete. Bolj petično to že utrpe, a ubožne zabredejo v dolgove, ki tlačijo skozi mesece celo rodbino. Samo svile se je kupilo pri tej priložnosti več kot 80% — na puf« Tako »Slovenec«. Kakor znano, so bila objavljena imena vseh dam, ki so sodelovale pri veselici, in kdor količ kaj pozna ljubljanske razmere, tišči ve, da bi vse te dame že utrpele nekaj goldinarjev, če bi bilo ravno treba. A to niti treba ni bilo. Gotovo je prišel »Slovenec« poročevalec že pijan na slavnost, sicer bi bil moral videti, da so bile — izvzemši nekaj paviljonov — vse dame v navadnih pouličnih toaletah in da so imele v vsakem paviljonu le enake klobuke. Izvzemši nekaj dam niso torej imele dame skoro nikakih stroškov, kajti par grošev za kak trak pač ne pride pri nobeni v poštev. Da je prišel »Slovenec« poročevalec že pijan na slavnost, se razvidi tudi iz tega, kar piše o svili. Videl je svilene obleke in celo izvedel, da se je pekupilo več kot 80% te svile na puf. A glej zlodja — svilene jopiče je bilo videti samo v Aurovem paviljonu in nikjer drugje, svilenih oblek pa sploh nikjer. Saj bi bilo pa tudi smešno, ko bi dame na ljudski veselici stregle v svilenih oblekah. »Slovencem« poročevalcu se je menda sanjalo ali pa se je v grozovitem svojem mačku spominjal samo tistih toalet, ki jih je ono noč nazadnje videl namreč toalet — mednarodnih dam.

— **Razburjena »Edinost«.** Po stari svoji lokavi navadi si je »Edinost« obesila čez pleča plašč utaljenosti, in se dela, kakor bi jej storila kako krivico. Seveda je njena polemika zvijačna, kakor vedno. Ko smo rekli, da sumničji vsakega, kdor ne trobi v rog vlada-joče stranke za izdajico in da jej vsled tega že davno teh dolžitev nihče ne veruje — nas je proglašila za zaščitnike italijanske oligarhije in protektorje izdajic. Zdaj, ko smo

je spravili v stisko in zahtevali dokazov, govori naenkrat o treh udi teljih iz Puljščine. Pri tem se pa seveda nalašč ne spominja, da smo tudi mi obsojali tiste učitelje, ki so pri zadnjih volitvah v Pulju delali proti Laginjevi stranki. »Edinost« ve, da nismo nikdar z zapisali nobene besede v prid teh učiteljev, pač pa jih obsojali, a vendar nas proglašajo za njih zaveznike in protektorje. To je honetnost. »Edinost« ve tudi prav dobro, da je kot izdajice sumničlatudivsekok pošteno narodne učitelje iz podgrajskega kraja, a teh se seveda kar nič ne spominja. V ponedeljek smo, odgovarjaje napadom v »Edinosti«, pisali, da »Edinost« postopa tako, kakor bi bila v službi vlade, policije, dr. Veneziana in Lloyda. Zaradi tega psuje »Edinost«, da se kar bliska. A kaj to pomaga, to pač vije, ko pa vsak čitatelj »Edinosti« ve, da je res, ko vsak dan vidi: 1.) Da se »Edinost« dosledno izogiblje vsakega boja proti Italijanom in proti vladi, tudi če bi bil še tako potreben; 2.) da nikdar ne kritikuje niti laških strank niti vlade; 3.) da o delovanju in nehanju laških strank, tržaške vlade, tržaškega »Lloyda« in tržaške policije niti ne poroča. Ali to ni indirektno podpiranje teh faktorjev, ali ni to postopanje tako, kakor bi bila »Ed.« v službi vlade in policije, Lloyda in dr. Veneziana? Poglejmo druge liste. »Soča« se bori proti vladi, Italijanom in klerikalcem; »Mir« se bori proti vladi in Nemcem, »Domovina« se bori proti vladi in Nemcem, »Naša Sloga« se bori proti vladi in Italijanom. — Vsi obsejni listi delajo torej enako, samo »Edinost« je opustila ves boj. Pač pa prijavlja v uredniškem delu plačano poročilo tržaškega »Lloyda« in e morala molče vtakniti v žep očitane lista »Sole«, da ni smela izreči graje in protesta, ko je neki policijski funkcionar prepovedal redarjem med seboj slovenski govoriti. To so dejstva, ki jih nobeno psovanje ne prikrije! Besede so poceni, a ne zaležejo ničesar, če jih pobijajo dejstva.

— **Nemški napisi na c. kr. uradih v Mariboru.** Kadar gre za to, kratiti nam Slovencem enakopravnost, so naši uradi vedno na prvem mestu, čeravno so ravno oni poklicani čuvati pravice narodov. V Mariboru se je ta mesec ustanovil glavni carinski urad, napis ima samonemški, c. kr. finančno okrožno ravnateljstvo si je omislilo novo tablo s samonemškim napisom. Finančni oddelek in finančno kontrolno vodstvo ima tudi samonemške napise. Čeravno so ti uradi večinoma za slovenske stranke, saj je mariborski okraj razen par izdajic popolnoma slovenski, vendar si držneje ti uradi napraviti samonemške napise. Član XIX. osnovnega zakona ti uradi s tem naravnost zasmehujejo. Pozivljamo torej politična dru-

sem se razjokal na njenih prsih. »Čemu bi se te bal, ti moja ljubljenska? Moja duša je čista in moje hrepenenje je brezkončno kot tvoja krasota. . . . A ti si bila mrzla in po gorskih virih si mi šepetala tolažbo; in ko sem ves srečen slonel na tvojih prsih, si se mi umaknila in jaz sem moral žalosten na pot neutošenega hrepenenja. . . . Daj mi Ano, kraljica, daj mi Ano in ljubil te bom, kot sem te ljubil kdaj! Daj mi moje srečo, daj mi Ano, da ji pogledam le še enkrat v nedolžne oči — in vriskal bom, kot sem vriskal v davnih letih, ko sem gledal tvojo krasoto. . . . Daj mi Ano, kraljica!«

»Pojdi!« — Kraljica se je smehljala in me je prijela za roko. Peljala me je po gladki stezi nad črnim prepadom, bila je tiha in se je smehljala s smehljajem, polnim sladkega čara in neizravne krasote. Okrog steze so cvetele bele planike, sklanjalo se je rdeče ravže in dehteli mehki mežikeljci. V gozdu pod goro so pele drobne ptice svojo veselo, svatovsko pesem. . . .

Prišla sva v lepo dolinico in tam je kipelo vse v solnčni radosti in brstelo v pomladnem cvetju. Glasna in sladka pesem se je širila čez dolinico

— in tam sredi je stala Anica, tiha in nedolžna, in njeno glavo je ovijal venec iz planinskih rož.

»Glej, spletla sem ji venec najlepših rož iz mojega vrta — poročni venec, da boš srečen in boš hodil po ravni poti svobode. Kajti njene oči so zvezde in ob zvezdah vlada svoboda in ljubezen. . . . Pojdi! Življenje tvoje bo radost in polno solnčnih žarkov, ker si našel to, po čemur bi hrepenel celo življenje. Pojdi! . . . Čaka te nevesta tam v solnčni dolini.«

In kraljica planin se je obrnila in šla počasi po gladki stezi nazaj. Zrl sem v dolinico in moja duša je vriskala v glasni radosti, a moja nevestica se je smehljala tam doli in mi migala z roko — njen venec se je svetil v solnčnih žarkih in pomlad je cvetela kraj nje. . . .

»O, kraljica!« — Boginja se je ozrla nazaj in njen pogled je bil poln veselja, in zdelo se mi je, kot da bi dajala poročni blagoslov. . . . Obrnila se je zopet in izgnila čez trenutek v modri višini.

Z lahkim korakom sem stopil doli v dolinico, a Anica se je oddaljevala bolj, vedno bolj — njen venec se je

svetil iz daljave. . . a Anice ni bilo nikjer več. . . Šla je smehljaje za kraljico planin; samo njen venec je še ostal v solnčni dolinici in kraj njega je cvetela pomlad. Ostal sem sam in sem klical žalosten za njo — klical sem in sem se prebudil.

Sedel sem na mehki trati vrh planin, naslonjen na z mahom obrastlo skalo. Žuborel je nedaleč glasen vir in nad planino je vel mehak vetrce od belih snežnikov. . . .

* * *

Vzel sem bil slovo in odšel po določnem potu v deželo svobodnih, v kraljestvo svobode. In ko sem dospel tja, mi je objela dušo žalost, da sem se razjokal kot malo dete. . . . Z bogom, Ana! — Lepa je dežela svobodnih, lepa je in polna visokih ciljev — ljubim jo, kot ljubim tebe, in v duši mi ugaša žalost, ko gledam te visoke cilje. Velika je moja moč — čutim jo sedaj, ko sem dospel v deželo svobodnih — in naprej po gladki poti do teh ciljev, naprej po kraljestvu svobode! Tvoje oči zvezdnate nosim globoko v svoji duši in nosil jih bom do konca poti, ko prestopim iz te dežele svobodnih v večno kraljestvo svobodnih. Zbogom, Ana! . . .

Brat Justin.
(Iz dnevnika samostanskega novica Priobčil Bistričan.)
(Dalje.)

Pod košato lipo sta sedeli dve ženaki, očitno mati in hči ter šivali.

Prišedši do njiju, se obrne redovnik k deklici, ki je štela približno sedemnajst let, in ji reče:

»Albinca, danes ti hočem povedati nekaj novega in veselega«, in dobrovoljno se je smejal.

»Kaj pa takega?« je vprašala deklica z zvoničnim glasom in uprla vanj lepe črne oči.

»No ugeni!« reče pater Vigilij.

»Oh, ne mužite me zopet s svojimi vprašanji«, je rekla deklica; »toda sedita, saj še ne odidete precej, pater Vigilij?«

»Kakor ti hočeš, če boš rekla, da, sedem in z menoj ta gospod, če pa rečeš, ne, greva naprej.«

»Povejte torej!« odvrne dekle.

»Albinca, reče pater Vigilij in se skloni k njej, »ali bi se hotela omočiti?«

Rdečica jo je oblila in tudi meni

je stopila vsa kri v glavo. Sebe zdaj sem spoznal muhe in navihanosti patra Vigilija.

Tudi mati Albinina ga je gledala začudeno, čeprav je bila, kakor sem sprevidel, že vajena menihovih šal.

»No povej, ali bi se hotela omočiti?« vpraša znova pater Vigilij Albinino.

»Kaj pa mislite vendar?« pokarna ga mati.

»Tale gospod bi se rad oženil, laže pater Vigilij debelo in se resnega dela, a šlo mu je vedno na smeh;« prišel sem najprej k vam, kjer vem, da je poštena hiša in ker je tudi gospod od dobrih staršev.«

»Pater Vigilij, reče mati, »vi se norčujete.«

»Zakaj?«

»Gospod še ni za ženitev, meni se zdi še premlad.«

»Pater Vigilij!« sem rekel jaz prosoče.

On se pa zašne smejati.

»Kaj mislita res, da sem privedel ženina v hišo? Vidita, ta gospod bo ravno tako nosil samostansko obleko kakor jo jaz.«

da se z uvedbo enake in splošne volilne pravice provzroči socialno-ekonomičen boj.

Berolin 28. julija. „Vossische Zeitung“ poroča, da sta se car Nikolaj in cesar Viljem sešla na carjevo željo. Glede ruskih notranjih zadev se je cesar Viljem izrekel le splošno, naj skuša vlada pridobiti zdrave in močne elemente prebivalstva za državo, glede vojne pa se je cesar tako izrekel, da bo kakor Francija tako tudi Nemčija pri mirovnih pogajanjih podpirala Rusijo.

Petrograd 28. julija. V Njižnem Novgorodu so se zgodili veliki izgredi.

London 28. julija. Japonski pooblaščenec za mirovna pogajanja z Rusijo je vladni v Washingtonu naznanil, da oglasi koj začetkom pogajanj nekaj zahtev, a če bi se te zahteve ne pripoznale, da sploh pretrga vsa pogajanja. Te zahteve so: 1. Rusija plača vojno odškodnino; 2. odstopi Japonski otok Sahalin in polotok Ljaojang; 3. ji prepusti železnico do Harbina; 4. povrne Kitajski Mandžurijo; 5. pripozna japonski protektorat nad Korejo; 6. nevtralizira Vladivostok, za kar so Japonci pripravljene podreti portarturške utrdbe.

Borzna poročila.

Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 27. julija 1905.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
100% majevna renta	100.60	100.80
100% srebrna renta	101.15	101.35
100% avstr. krona renta	100.55	100.75
100% zlata	119.45	119.65
100% ogrska krona	96.80	97.00
100% zlata	116.10	116.30
100% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
100% posojilo mesta Split	100.60	101.60
100% Zadar	100.00	100.00
100% bos. here. žel. pos. 1909	100.90	101.90
100% češka. dež. banka k. o.	100.55	100.70
100% Z. o.	100.25	100.60
100% zast. pisma gal. d. hip. b.	100.80	101.75
100% pešt. kom. k. e. s.		
100% pr.	106.16	107.10
100% zast. pisma Innerst. ogrske cen.	100.50	101.50
100% dež. hr.	100.25	100.60
100% z. pis. ogr. hip. ban.	100.05	101.00
100% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.00	101.00
100% obl. češke ind. banke	100.75	101.75
100% prior. dol. žel.	99.90	100.00
100% juž. žel. kup. 1/2%	318.25	320.25
100% avst. pos. za žel. p. e.	101.05	102.00

Srečke.

Srečke od 1. 1860%	157.00	159.00
" " 1864%	293.00	295.00
" " tizake	165.75	167.75
" " zem. kred. I. emisije	302.00	310.00
" " II.	267.00	274.80
" " ogr. hip. banke	102.00	108.50
" " srbske a frs. 100%	141.85	142.85
" " turške	26.00	27.20

Sanišne arečke.

Kreditne	476.00	483.00
Krakovske	78.00	83.00
Ljubljanske	88.25	94.25
Avst. rud. križa	66.00	70.00
Ogr.	54.75	55.75
Kudolfove	24.00	36.00
Salcburške	61.50	65.50
Dunajske kom.	73.00	77.00
	635.00	642.00

Debitne.

Južne železnice	86.25	87.25
Državne železnice	672.75	673.75
Avstr.-ogrke bančne delnice	1632.00	1642.00
Avstr. kreditne banke	661.25	662.25
Ogrske	780.50	781.50
Živnostne	246.00	247.00
Premogokop v Mostu (Britz)	653.00	657.00
Alpanske montan	527.50	528.50
Frške žel. ind. dr.	2666.00	2676.00
Štirn-Murányi	547.75	549.75
Trbovske prem. družbe	277.00	281.00
Avstr. orožne tovr. družbe	557.00	562.00
Češke sladkorne družbe	155.00	156.20

Valute.

Č. kr. cekin	11.35	11.39
10 franki	19.10	19.12
10 marke	23.48	23.56
Sovereigns	23.95	24.03
Marke	117.92	117.82
Laški bankovci	95.50	95.70
Rubli	253.00	253.75
Belarij	4.84	5.00

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 28. julija 1905.

Termin.		
Pšenica za oktober	100 kg. K	16.26
Pšenica " april 1906	"	16.76
Koruzna " maj 1906	"	12.06
Oves " oktober	"	11.70

Efektiv.

15—20 vin. višje.

Meteorološko poročilo.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
27. 8. sv.	7:37.4	21.6	sl. zahod	jasno	
28. 8. zp.	7:37.0	18.1	bres. vetr.	jasno	
" 8. j.	7:35.4	28.7	sl. jvohod	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura: 21.8°
nrmale: 19.0° — Padavina 0.0 mm.

„Adonis Creme“

odstrani brez nevarnosti v kratkem času pege. Preprosto ravnanje. Gotov uspeh. Lonček 3 K. Samo pristno v zelenih lončkih pošilja, če se pošlje naprej K 3 — Schwaben-Apotheke, Frankfurt a. M. 135. 2261-4

Natakarica

se sprejme takoj ali do 20. avgusta. Zahteva se poštenost in nekaj kavecije. Zasluzek je jako dober. Pisma pod A. A., poste restante, Sodražica, Dolenjsko. 2355-2

Objava.

V ožgled nečuvnim napadom na mojo čast, ki si jih je dovolil Ivan Jax in sin v Ljubljani, naznanjam, da sem že poklical Jaxa pred kompetentne sodnike na odgovor ter da se je proti njemu na predlog mojega pravnega zastopnika že uvedla kazenska preiskava radi pregreška zoper varnost časti. Ljubljana, dne 28. julija 1905.

Josip Pogačnik

2382-1 trgovski potnik.

Vozniki!

Delniška stavb. družba „Union“ namerava podreti in odpeljati dati ca. 59 kub. metrov zidu in ca. 255 kub. metrov zemlje pa oddati za odkopanje in tudi odpeljane. Pismene ali ustmene ponudbe so oddati do ponedeljka popoldne v stavbni pisarni. 2372-1

Opreme za neveste
od kron 350—naprej.

Anton Šarc
Ljubljana
Sv. Petra cesta št. 8. 2244 5

Specialna trgovina za belo blago

Švicarske vezenine
najboljše v tej stroki.

Anton Šarc
Ljubljana
Sv. Petra cesta št. 8. 2243 5

Važno za vsako gospodinjstvo!

Če hočete žgano kavo z velearomatiškim okusom, močjo in izdatnostjo, kupujte samo žgane kave

Prve ljubljanske

velike pražarne za kavo

KARLA PLANIŠKA na Dunajski cesti
nasproti kavarni „Evropa“
ki spajajo vse te vrline 1583-22

Ernest Hammerschmidta naslednik

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6.

Velika zaloga

poljedelskih strojev in orodja.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 31,865,386.80 K. Izplačena odškodnina in kapitalje: 82,737,159.57 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsakekri slovenske, narodne uprave.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah št. 12. 5-87

Vdova

želi dobiti mesto v kaki hiši kot hišnica
da bi imela prosto stanovanje.
Ponudbe se prosi pod „št. 100“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 2342 2

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Feriach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za lovca in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vsprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovanj 17 vani ceniki zastoj. 30

Böttger-ja podganska smrt

za popolno pokončanje vseh podgan, strupa prosta za ljudi in domače živali. à 80 vin., in 120 vinarjev se dobiva samo v deželni lekarni „pri Mariji pomagaj“ M. Leustek in v lekarni Ubald pl. Trnkovec-ya v Ljubljani.
Z uspehom podganske smrti sem bil jako zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18 podgan mrtvih in torej lahko vsakomur priporočam to sredstvo. Schweinfurt, dne 11. febr. 1899. 354-26 L. Keres, mlekarja.

Mladega pridnega donosilca

(Zuträger) išče za 1. avgust kavarna „AUSTRIA“.

Javna pohvala.

Gosp. **Bogdan Oblak**, urar in klepar na Vrhniki, je napravil za tukajšnjo cerkev sv. Nikolaja tako izborno novo stolpno uro, da ga podpisano županstvo vsem preč. župnim predstojništvom v svrhu naročil najtopleje priporoča. Županstvo občine Dol. Logatec dne 27. julija 1905.

2973 Mulley, župan.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju več take prilike!

500 komadov za gl. 1.80.

1 prekrasno pozlačena, 36 ur idoča precizijska ura z verižico, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči, 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 komadi ff. žepnih robcev, 1 eleg. prstan za gospode s ponarejenim žlahtnim kamnom, 1 dulec (ustnik) za smotke iz jantarja, 1 elegantna damska broža, novost, 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnjat mošnjček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manjšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz doublezлата s pa tentiranim zaklepom, mičen album s 36 prekrasnimi slikami, 5 šaljivih predmetov, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gl. 1.80. Razposlila proti poštenu povzetju, ali če se denar naprej pošlje

Dunajska razposiljalna trvdka
Ch. Jungwirth, Krakov št. 105.
NB. Za neugajajoče se vrne denar.

Vojaški koncert

se vrši

jutri, v soboto, 29. julija t. l.

v hotelu „Južni kolodvor“.

Vstop prost.

Začetek ob 8. uri zvečer.

K obisku vljudno vabi udani

1544-12 **LORBER.**

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Aussee Solnograd, čez Klein-Beifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m zjutraj osončni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Beifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m popolne osončni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 3. uri 55 m popoldne osončni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Beifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osončni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osončni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj osončni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotake. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osončni vlak v Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direkt. voz I., II. razr.), Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak Ob 7. uri 12 m zjutraj osončni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osončni vlak v Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m popoldne osončni vlak v Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer osončni vlak v Dunaja, Lipskega Prage, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejevic, Linc, Ljubna, Beljaka Celovca, Pontabla, čez Selthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9. uri 5 m zvečer iz Lesec Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m zvečer osončni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osončni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj osončni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotake. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6 uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 2079

Več kleparskih pomočnikov

samostojnih delavcev, se takoj sprejme pri tvrdki 2336-3

L. M. ECKER v Ljubljani.

Pristni dobri brinjevec

se dobi pri 2332-2

L. SEBENIKU v Sp. Šiški.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odna za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakovah z močno zbitimi podplat, najnovejših oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5 K.

Za naročitev zadostuje dolgot. 2378 Razposiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31. Neugajajoče rad zamenjam.

Muhe so zopet sitne!

Njih pik je često smrtonosen! Varujte sebe in živino!

„Tanglefoot“

„Diamond“

List velja 10 vin. povsod. Glavna zaloga za Kranjsko: Edmund Kavčič v Ljubljani.

Ženitna ponudba.

Mlad nadučitelj v lepem kraju bi se rad takoj oženil z izobrazeno mladenko v starosti od 16 do 26 let. Le resne ponudbe, ako le mogoče s sliko, naj se pošljejo do 8. avgusta pod „Nadučitelj“, poste restante, Ljubljana, glavna pošta. 2340-3